

ZÁRÓBESZÁMOLÓ

Gombos Réka

Készült a Keleti Üzleti Akadémiai Központ (OBIC) hallgatói mobilitási programjának keretében

2020/2021 tavaszi félév

Záróbeszámoló

Gombos Réka

*Kereskedelem és marketing alapszak angol nyelven, Kereskedelmi,
Vendéglátóipari és Idegenforgalmi Kar*

Gombos Réka vagyok, a Budapesti Gazdasági Egyetem harmadéves kereskedelem és marketing szakos hallgatója. Az OBIC és a BGE által 4 hónapos tanulmányi úton vehettem részt Dél-Koreában, Busan városában. A Dongseo Egyetem tanulójaként Üzleti Adminisztráció szakon tanultam, és az itt töltött időszokról készítem ezt a beszámolót.

Busan Dél-Korea déli részén található. A második legnagyobb város az országban nemcsak mozgalmas belvárossal és étellel rendelkezik, hanem gyönyörű természeti adottságokkal is. A különböző városrészeket hegyek és strandok ölelik körbe, gyönyörű tájak, melyeket négy hónap alatt sem tudtam teljesen felfedezni. Mindenkinek teljes szívvel tudom ajánlani, aki valaha szeretne ellátogatni Dél-Koreába.

Február végén utaztam Busan városába. Az utazás zökkenőmentesen zajlott, a koronavírus elleni szigorú intézkedések ellenére is. Két hetet töltöttem az egyetem kollégiumában elkülönítve, karanténban, mielőtt a saját kollégiumi szobámat átvehettem. Az órák ez idő alatt megkezdődtek, hibrid tanítási módon. Ez jelenléti oktatást jelent, melyet a tanárok digitálisan közvetítettek a karanténban lévő vagy egyéb okok miatt hiányzó tanulók számára. Emellett a tanév során az emelkedő esetszám miatt néhányszor egy-egy hétre online oktatásra váltottak a tanárok. Összesen hat órából volt, főleg az Üzleti Adminisztráció szak tantárgyai, de sok szabadidőm lévén más szakokra is volt átjárhatóság, így felvehettem például a filmművészeti szak két tantárgyát is. Az órák érdekesek voltak, a tanárok pedig kifejezetten segítőkészek a külföldi hallgatókkal. Az egyetem két részre van bontva, a koreai hallgatók koreai nyelven tanulnak külön órákon és épületekben, a külföldi diákok szintén. Így nagyon kevés helyi diákkal kerültem interakcióba, valamint sajnos nyelvi akadályokba is ütköztem – nagy meglepetésemre a fiatalok nagy része

nem beszélt társalgási szinten angolul. Viszont más országok diákjaival annál jobban tudtam megismerkedni – az International College diákjai mind nagyon kedvesek és befogadóak voltak, rengeteg új barátot szereztem a világ minden tájáról. Sajnos magyar hallgatókkal nem találkoztam a kint töltött idő alatt, de így sem kellett egyedül töltenem napjaimat.

Az órák után rengeteg szabadidőm maradt, így egy kedves tanárom ajánlásával beléptem egy kutatócsoportba. A csoport témája a wellnessipar volt, és különböző, egyedülálló projektekkel foglalkoztunk a tanév során, valamint előadásokat hallgattunk számos szakembertől. A csoportnak hamarosan én lettem a nemzetközi kapcsolatokért felelős vezetője, valamint egy nemzetközi versenyen is elindultam a csoport segítségével – a Shark Tank of Wellness Student Global Competition eredményhirdetésére augusztusban fog sor kerülni. Többek közt aztán egy yachtúttal egybekötött jóga session-ön is részt vehettem – a csoport egyik előadója ajánlotta fel a lehetőséget, a saját tulajdonú wellness cégének programján belül.

Maradék szabadidőm egy részét egy tánccsapatban töltöttem. A leginkább koreai popzenék koreográfiáját feldolgozó lánycsapat nagy lelkesedéssel fogadott be, és az iskola születésnapján rendezett online rendezvényen meg is mutathattuk tudásunkat. A próbák remek hangulatban teltek, de rengeteg időt és kitartást igényeltek.

Ezek mellett lehetőségem volt egy akadémiai fórumon részt venni, ahol egy kedves barátommal együtt készítettünk egy előadást a város branding-jéről – ez tartalmazott egy elemzést és értékelést Busan jelenlegi helyzetéről, valamint javaslatokat a város brand-jének fejlesztéséhez. Az előadás anyaga végül a városfejlesztéshez is eljutott egy tanárunk által, reméljük, sikerült ezzel hozzájárulnunk a város népszerűségének növeléséhez.

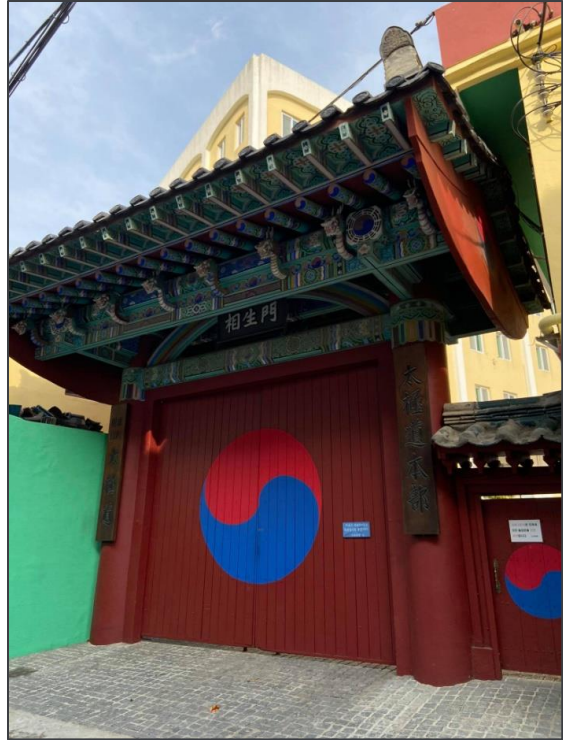
Az iskola Buddy nevű programjának célja a külföldi és a koreai diákok közelebb hozása egymáshoz – a program keretein belül minden Koreába érkező diák mellé kijelölnek egy helyi mentort, aki segíti az új diák beilleszkedését. Egy nagyon kedves lányt kaptam magam mellé, aki hetente egyszer útitársam lett Busan városában és

segített áthidalni minden nehézséget, bemutatott a helyi kultúrának és elvezetett a város legeldugottabb kincseihez.

Nagy örömmel töltött el, hogy kintlétem alatt került megrendezésre a Busan Short Film Festival, ahova egy baráti társasággal látogathattam el. Az egyhetes rendezvény hétvégi előadásait tekinthettük meg koreai és nemzetközi kategóriákban. A híres Busan Film Festival kistestvére volt ez a rendezvény és hatalmas élmény volt. A filmek vetítése után lehetőség nyílt beszélgetésre is az alkotókkal.

Rengeteg barátot szereztem a kint eltöltött idő alatt, akikkel együtt fedezhettem fel a várost és környékét. Kedves belaruszi szobatársam volt az idegenvezetőm az első napokban a városban, de a tömegközlekedésen hamar kiismertem magam, így velem együtt érkezett barátaimmal is hamar útnak indultunk. A karantén elhagyása után márciusban a Gamcheon Cultural Village volt az első célpontunk, ahol koreai népviseletet próbálhattunk fel és megtekinthettük a történelmi falu szépségeit. Másik alkalommal az időszakos, Haeundae tengerparton megrendezett fényfesztivált nézhettük meg, utána pedig a Busan Art Múzeumba kísért el mentorom. Ezek mellett pedig márciusban szemtanúja lehettem a híres cseresznyevirágzásnak.

Áprilisban elérkezett a melegebb idő és vele a félévközi vizsgák időszaka, ezeket online kellett teljesíteni. A vizsgák könnyen teljesíthetőek voltak, jelentős akadályba nem ütköztem. A tanulás sem vett el sok időt, így az áprilist is aktívan tudtam

eltölteni. Ellátogattam többek közt a Gyeongju vidámparkba, piknikeztem a Gwangali strandon, sétáltam az Oryukdo Skywalk-on, megtekintettem a DAH fénymúzeumot és a Busan Filmmúzeumot és végül pedig eljutottam a híres Busan Tower-hez is. Valamint a már előbb említett Busan Short Film Festival-on is volt alkalmam részt venni.

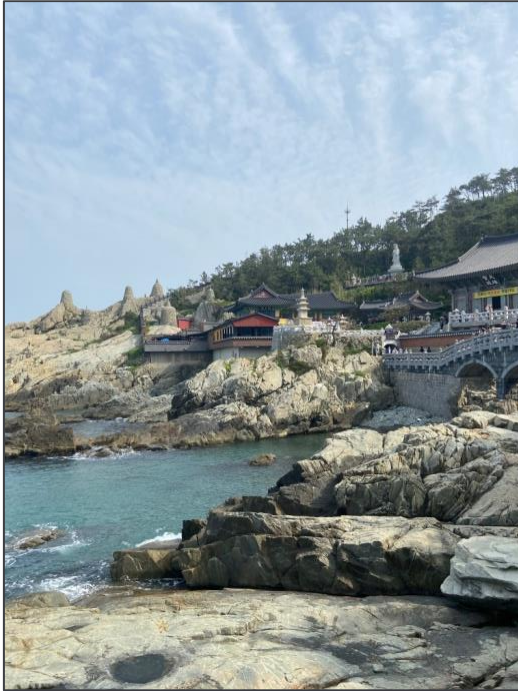

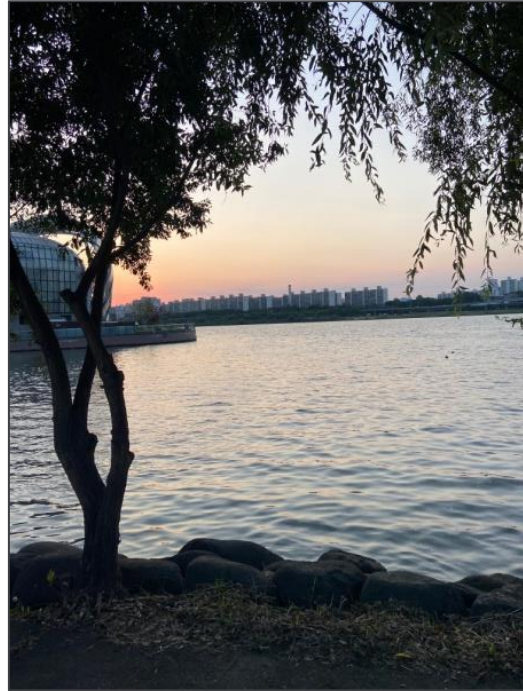
Májusban már kifejezetten nyárias időjárás vette kezdetét Busan városában, de sajnos a korlátozások is erősödtek, így sok időt töltöttünk a természetben. A hegyek magas fáin közt hűltünk le az órák előtt, többször meglátogattuk az iskola mellett lévő Eomgwangsan hegyet, másik alkalommal pedig kicsit messzebb merészkedtünk, a Hwangnyeongsan hegyre látogattunk éjszaka. Ismét megtekintettünk egy, a Haeundae parton lévő kiállítást, ezen alkalommal a virágfesztivál részeként. Másik alkalommal pedig a Hyundai állandó kiállítására látogathattam el. Rengeteg barátot szereztem a négy hónap alatt, de legkedvesebb barátnőm egy pakisztáni lány lett. Vele május elején együtt ünnepeltük a Ramadan végét tradicionális pakisztáni ételekkel. A május igen aktívan telt, utazás mellett sokat készültünk a már említett akadémiai fórumra és táncelőadásra.

Júniusban érkeztek az év végi vizsgák, melyeket már offline írtunk. Ezek mellett viszont a búcsú ideje is eljött, így két tanulás délután között igyekeztem minden kedves barátommal találkozni. Mentorom a Haedong Yonggugsa Templomokhoz vitt el, egy másik alkalommal pedig a Seokbulsza Templomot tekintetem meg. A legtöbb búcsút Korea híres kávézóiban vettem, többek közt egy kutyás kávézóban, ahol italunkat körülbelül 20 kiskutya mellett fogyaszthattuk el. Június végén, a vizsgák befejeztével pedig Szöulba utaztam két barátommal, akik elkísértek búcsút venni tőlem. Három felejthetetlen napot töltöttünk a belvárosban, ahonnan utána hazaindultam. Ellátogattunk a Namsan Tower-hez, a Gyeongbokgung Palotához, megtekintettük a Hongdae Fashion Street-et, a Pureun Arborétumot, a Han folyó partját, és természetesen itt sem maradhattak el a híres kávézók: Szöulban két egzotikusabb állatokat is felsorakoztató kávézóba látogattunk el. Ezek már inkább állatsimogató jellegűek voltak, mint kávézók, játszhattunk mosómedvékkel, egy kedves kölyökrórával, minikengurukkal és szurikátákkal. A búcsú pedig egy helyi étteremben ért minket.

Elképesztő élményekkel és életre szóló barátságokkal gazdagodtam a Koreában töltött négy hónapom alatt, amit szeretnék megköszönni az OBIC-nak és a BGE-nek. Eleinte hezitáltam az utazással kapcsolatban, főleg a vírushelyzet ijesztett meg, de nagyon boldog vagyok, hogy belevágtam. Mielőtt kiutaztam is ismertem a koreai kultúrát hallásból, valamint az iskolában is tanul az ember az ázsiai szokások másságáról, de teljesen más megtapasztalni, és mindenkinek teljes szívből ajánlom ezt a csodálatos élményt.